

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného **D. K. pre trestný čin vraždy** podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného D. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 8. februára 2011, sp. zn. 1 Ntok 2/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre na neverejnom zasadnutí uznesením z 8. februára 2011, sp. zn. 1Ntok 2/2010, podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol návrh odsúdeného D. K. z 8. decembra 2010 na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 6. júna 2005, sp. zn. 1T 25/01, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2006, sp. zn. 3 To/92/2005, pretože návrh uvádzal tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len ich opakovaním. Písomné vyhotovenie uznesenia bolo doručené odsúdenému D. K. do vlastných rúk 10. marca 2011.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odsúdený D. K. prostredníctvom ustanovenej obhajkyne Mgr. Z. G. sťažnosť, v ktorej uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu nepovažuje za správne, naopak žiada povoliť obnovu konania, lebo je toho názoru, že medzičasom vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli v jeho trestnej veci odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

V písomných dôvodoch sťažnosti potom odsúdený D. K. bližšie argumentoval tým, že vraždu P. U. nespáchal, že vyšetrovateľ kpt. P. E. naviedol svedkov J. Š. a M. F., aby proti nemu krivo svedčili za úplatok 1 000 Sk, za čo mal byť následne tento vyšetrovateľ prepustený z Policajného zboru Slovenskej republiky. V sťažnosti ďalej odsúdený D. K. uviedol, že vrahom má byť údajne J. U., ktorý mal vraždu spáchať spolu so svojim bratom M. U. pre sumu 200 000 Sk, ktorú mal J. U. zavraždený P. U. údajne dlhovať. Ku skutku sa mal odsúdenému D. K. priznať práve jeho spoluväzeň M. U., a to v prítomnosti ďalších dvoch väzňov K. L. a P. R. na vychádzke šiesteho oddielu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove. Odsúdený D. K. preto navrhol menovaných spoluväzňov vypočuť. Rovnako žiadal vypočuť svoju družku A. Z..

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného D. K. nie je dôvodná.

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 6. júna 2005, sp. zn. 1T 25/01, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2006, sp. zn. 3 To/92/2005, bol D. K. uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený za to na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť rokov so zaradením pre jeho výkon do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny. Krajský súd v Nitre zároveň podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske z 21. júna 2000, sp. zn. 1 T 82/00. Podľa § 72 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. uložil odsúdenému D. K. ochranné ambulantné protialkoholické liečenie a zaviazal ho podľa § 228 ods. 1 Tr. por. k náhrade spôsobenej škody pre R. B. vo výške 4 202 Sk a s jej zvyškom podľa § 229 ods. 2 Tr. por. ju odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu,

alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za nové skutočnosti sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania v konaní, ktorého sa návrh na obnovu týka. Obnove konania nebráni, ak obvinený o existencii týchto skutočností vedel, no z akýchkoľvek dôvodov ich neuviedol. Podstatné je, či tieto skutočnosti boli známe orgánom činným v trestnom konaní a súdom, ktoré vo veci rozhodovali. Novú skutočnosť je treba spravidla preukázať novými dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, uplatnený niektorou z procesných strán, alebo nebol vykonaný.

Pri rozhodovaní, či má byť povolená obnova konania, je povinnosťou súdu preskúmať, či navrhovaný dôkaz je dôkazom novým, súdu skôr neznámym a či by na základe neho mohli dôjsť k inému rozhodnutiu vo veci. Hodnotenie dôkazov v rámci tzv. obnovovacieho konania sa sústreďuje na zistenia, či navrhovaný dôkaz sám alebo v spojení s inými už vykonaným dôkazmi môže viesť k inému rozhodnutiu vo veci a uvedený rozsah by hodnotenie dôkazov nemalo prekračovať.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia Krajského súdu v Nitre vyplýva, že krajský súd preskúmaním obsahu posledne podaného návrhu odsúdeného D. K. s obsahmi návrhov už skôr podanými zistil, že návrh odsúdeného D. K. na povolenie obnovy konania je aj teraz len opakovaním jeho predchádzajúcich návrhov, o ktorých už bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté, že k týmto návrhom už boli v minulosti zaujaté stanoviská súdmi I. aj II. stupňa so záverom, že odsúdený D. K. opakovane prezentuje vlastný názor na osobu vraha, za ktorého označoval už rôzne osoby, čo mali a majú potvrdiť rôzni svedkovia a popiera – rovnako ako v trestnom konaní – že ním je on, teda opätovne opakuje rovnaký mechanizmus obhajobnej argumentácie, aký prezentoval aj v predchádzajúcich návrhoch.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu najvyšší súd zistil, že od právoplatného skončenia trestnej veci, sp. zn. 1T 25/01, obvineného D. K. ide v poradí už o jeho piaty návrh na obnovu konania, tiež že prvý návrh Krajský súd v Nitre uznesením z 20. mája 2008, sp. zn. 5Ntok 1/2006, zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por., pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por., kým zvyšné tri návrhy odsúdeného D. K.

na obnovu konania súdy postupne odmietali na neverejných zasadnutiach podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Tr. por. konštatujúc, že neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por., resp. že návrhy uvádzali tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrhy na novo podané boli len ich opakovaním.

Ani v poradí piaty návrh odsúdeného D. K. na obnovu konania sa svojim obsahom nevymyká z medzí predchádzajúcich návrhov, v ktorých odsúdený D. K. opakovane tvrdil, že je nevinný, že skutok, za ktorý bol odsúdený spáchal niekto iný, kde potom v jednotlivých návrhoch postupne označoval za údajných páchatel'ov skutku rôzne osoby (P. R., Š. S., V. L., M. U.). Vo svojom poslednom (posudzovanom) návrhu na obnovu konania za údajných páchatel'ov vraždy P. U. označil K. B., M. J. a znova V. L.. V podanej sťažnosti proti uzneseniu prvostupňového súdu potom namiesto nich za údajného vraha označil J. U., ktorý mal skutok spáchať spolu so svojim bratom M. U.. V poslednom podaní doručenom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 16. marca 2011, ktorým odsúdený D. K. doplnil dôvody svojej sťažnosti, za údajných vrahov označil znova K. B. a M. J.. Na podporu svojich tvrdení potom opakovane navrhoval vypočuť svoju družku A. Z. a ďalšie osoby, z ktorých niektoré už pred súdom vypovedali, a ktoré mali údajne počuť, ako sa k vražde P. U. priznal K. B., resp. spoluväzeň M. U..

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdený D. K. tak ako v minulosti aj v tomto prípade za nové skutočnosti odôvodňujúce návrh na obnovu konania v zmysle § 394 Tr. por. považuje údajné priznania sa pravých páchatel'ov, kde na preukázanie týchto tvrdení (verzií) potom navrhuje ako svedkov vypočuť osoby, ktoré mali byť pri ich údajnom priznaní sa ku skutku prítomné.

Krajský súd v Nitre konajúci pod sp. zn. 5Ntok 1/2006, o prvom návrhu odsúdeného D. K. na obnovu konania vykonaným dokazovaním zistil, že si odsúdený D. K. zaist'oval dôkazy vo svoj prospech v snahe zvrátiť pre neho nepriaznivý výsledok trestného konania tým, že manipuloval s osobami, ktoré sú spolu s ním vo výkone trestu odňatia slobody tak, že ich nahováral ako v prípade spoluväzňa M. U., aby vzali vinu za vraždu P. U. na seba, alebo od nich žiadal dosvedčiť, že počuli, ako sa k vražde priznala iná osoba tak, ako tomu bolo v prípade spoluväzňa M. P.. Verziou odsúdeného D. K. o tom, že údajným vrahom je M. U. (resp. on a jeho brat J. U.) sa tak súdy v minulosti už zaoberali, vykonali aj potrebné dokazovanie, ktoré však žiadne nové skutočnosti neprinieslo. V tomto smere preto ide

o skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli súdmi skôr zamietnuté a návrh nanovo podaný je len ich opakovaním. To isté platí aj o verzii odsúdeného D. K., že vrahom je V. L., lebo aj touto verziiou sa súdy už v minulosti vysporiadali.

Odsúdený D. K. zotrúvajúc na tendencii prispôsobovať obsah navrhovaných dôkazov vzniknutej dôkaznej situácii potom vo svojom poslednom návrhu na obnovu konania prezentuje súdu ďalšiu verziu spáchania skutku, podľa ktorej údajným vrahom P. U. sú K. B. a M. J.. Svoje tvrdenie pritom opiera o vyjadrenie K. B., ktorý sa mal ku skutku údajne priznať v krčme U. v N. pred svedkami. Paradoxne pritom ide o toho istého K. B., ktorého v minulosti navrhol odsúdený D. K. vypočúť ako svedka, aby dosvedčil, že údajným vrahom P. U. bol P. R..

Odsúdený D. K. vo svojich podaniach neuvádza žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine. Práve naopak, tieto opakuje mylne sa domnievajúc, že postupným označovaním stále ďalších osôb za údajných vrahov P. U., ktorých má navyše zo skutku usvedčovať len ich údajné priznanie sa v prítomnosti svedkov, zvráti nepriaznivý právoplatný odsudzujúci rozsudok.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku nie je doplňovať dokazovanie z pôvodného konania, ale rozhodnúť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného D. K.. Súčasne musí súd posúdiť aj to, či nejde o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len ich opakovaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného konštatuje, že Krajský súd v Nitre postupoval procesne a vecne správne, keď návrh odsúdeného D. K. na obnovu konania podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodov podľa § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol, pretože návrh uvádzal tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh na novo podaný je len ich opakovaním.

Sťažnosť odsúdeného D. K. proti napadnutému uzneseniu teda dôvodná nie je, preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu s'ťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 31. marca 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová